Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşama hayır! Haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkalım!

Sosyal saldırılara karşı mücadeleyi yükseltelim!

KİT'lerin özelleştirilmesi, Tahkim Yasası, mezarda emeklilik ve kölelik yasasıyla başladılar...

Sermaye iktidarı, yaşamımızı cehenneme çevirecek yeni bir saldırı hazırlığı içerisindedir. AKP hükümeti bu amaçla tüm sosyal hak ve kazanımlarımızı elimizden almak için bir dizi yeni yasa taslağı hazırlamış, bunların bir kısmını apar topar meclisten geçirmiş bulunmaktadır.

Hatırlanacağı gibi, bu yaman sermaye uşağı hükümetin iş başına gelir gelmez yaptığı ilk iş, kölelik yasasını çıkarmak olmuştu. Kölelik yasası sayesinde patronlar son iki yıldır esnek çalışma koşullarını dayatarak bizleri daha fazla çalıştırıyor ve böylece üretim ve ihracat rekorları kırıyor, kârlarına kâr katıyorlar.

Oysa çalışma saatleri uzatılan, hafta sonu tatilleri gaspedilen, kuralsızca çalıştırılan biz işçilerin aldığı ücretler gün geçtikçe düşmekte, çalışma koşullarımız cehenneme dönmektedir. Başka türlü olması da beklenemezdi. Çünkü, kölelik

yasası, esnek çalışma adı altında işçileri daha fazla çalıştırıp, daha fazla sömürmek, **iş güvencesi**ni ortadan kaldırmak ve sınıfın örgütlü gücünü dağıtmak amacıyla çıkarıldı.

Saldırılar sosyal güvenlik hakkının gaspı ve tüm sosyal hizmetlerin özelleştirilmesiyle sürüyor!

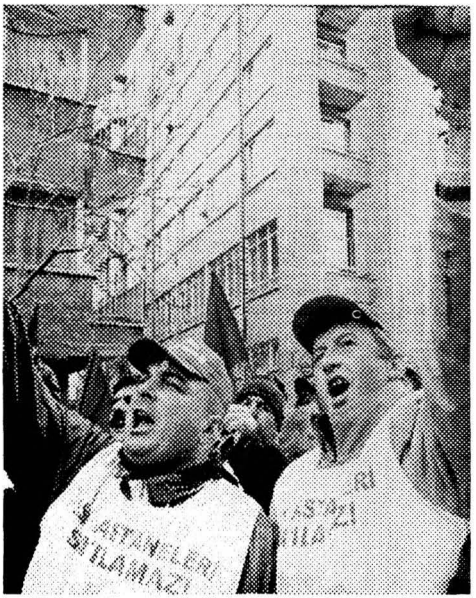
Ama asalak sermaye sınıfı bununla da yetinmek istemiyor. İş güvencesini ortadan kaldıran kan emiciler, şimdi de milyonlarca işçi ve emekçinin **sosyal güvence**sine, sosyal kazanımlarına göz dikmiş bulunuyor. Posası çıkıncaya kadar çalıştırdığı işçi ve emekçilerin tüm sosyal haklarını bir bir elinden almak, onları kelimenin gerçek anlamıyla köleleştirmek istiyor. Bu amaçla çıkarttıkları yasaların her birini, bizimle alay edercesine, "reform" diye yutturmaya çalışıyor. Sosyal güvenlik hakkımızın elimizden alınması, sağlığın özelleştirilmesi ve SSK hastanelerinin tasfiye edilmesinin adı, "Sosyal Güvenlik Reformu" oluyor. Vergisi cebimizden çıkan belediye hizmetlerinin özelleştirilmesini gözlerden saklamak için, "Kamu Yönetimi Reformu" diyorlar. Kıdem tazminatlarımıza el koymak için, "Kıdem Tazminatı Fonu Yasası" çıkarıyorlar. Kamuda istihdamı azaltmak ve kölelik yasasını burada da uygulamak için çıkarttıkları yasaya, "Personel Rejimi Yasası Reformu" diyorlar. Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nü kapatıp, kırsal kesimlere verilen son hizmeti de ortadan kaldırmak istiyorlar.

Evet, bunların hepsine "reform" diyorlar. Tıpkı kölelik yasasını "iş güvencesi getirecek" diye yutturmaya çalıştıkları gibi, tüm bu sözde reformları da "daha kaliteli hizmet vermek", "hizmet veren kurumları iyileştirmek", "bütçe açıklarını kapatmak", "herkese sağlık sigortası", "çalışanlara sosyal güvence sağlamak" "verimliliği artırmak" vb. yalanlarla allayıp pulluyorlar.

Kardeşler!

Reform diye yutturulmaya çalışılan bu yeni yasal düzen-

lemelerin ne getirip ne götürdüğünü, en kaba hatlarıyla aşağıda sunuyoruz. Herbir sözde reform, herbir yasal düzenleme işçi ve emekçilere dönük kapsamlı saldırının birer parçasıdır. Saldırıların hedef tahtasındakiler biz işçi ve emekçileriz. Saldırıların arkasında ise, emperyalist tekeller ve onların İMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü, Avrupa Birliği gibi örgüt ve oluşumları var. Saldırıların arkasında, çıkarlarını ve geleceğini emperyalizme uşaklığa bağlayan işbirlikçi sermaye iktidarı var. Emperyalistler hazırlıyor, İMF denetliyor, TÜSİAD'ı, hükümeti ve devletiyle sermaye iktidarı, virgülüne bile dokunmadan bu saldırıları hayata geçiriyor.

Bu kan emicilerin amacı, işçi ve emekçilerin çetin mücadeleler sonucunda, bedeller ödeyerek kazandığı ve yüzyıldır kullandığı iktisadi, sosyal ve siyasal tüm hak ve kazanımları ortadan kaldırarak, kendileri için dikensiz bir gül bahçesi yaratmaktır. AB üyeliği bu iş için biçilmiş bir kaftandır onlar için.

İstiyorlar ki, emek üzerindeki sömürünün, talanın ve vurgunun önünde en küçük bir fiili ve yasal engel kalmasın!

İstiyorlar ki, patronlar işçileri ve emekçileri kendi çıkarları doğrultusunda istedikleri gibi, istedikleri koşullarda ve istekleri kadar çalıştırabilsinler! İstedikleri zaman işten atabilsinler!

İstiyorlar ki, işçiler ölünceye kadar patronlar için çalışsın, çalışma süresi ve emeklilik yaşı yükseltilebildiği kadar yük-

seltilsin; emekçiler emeklilik hakkını ancak mezarda kullanabilsin!

İstiyorlar ki, sermayenin işçi ve emekçilere karşı hiçbir yükümlülüğü olmasın! Patronlar ve devlet, kıdem tazminatı, sağlık ve emeklilik sigortası fonuna hiçbir katkı yapmasın! Tüm yük işçilerin omuzlarına yıkılsın! Kıdem tazminatı fonu sermayenin denetiminde olsun!

İstiyorlar ki, devletin el çektiği tüm kamusal ve sosyal hizmetler özelleştirilerek, sonuna kadar sermayenin peşkeşine açılsın; emeklilik, sağlık, eğitim, belediye hizmetleri sermayenin kurtlar sofrasında alınıp satılan bir metaya dönüşsün!

İstiyorlar ki, devletin vatandaşlarına hiçbir hizmet verme yükümlülüğü olmasın, fakat vergi adı altında yürüttüğü soyguna devam etsin! Büyük bir kısmı emekçilerden toplanan vergilerden oluşan bütçe, borç ve faiz ödemeleri, krediler, teşvik fonları adı altında her geçen yıl daha büyük miktarlarda asalak patronların kasasına akıtılsın!

İstiyorlar ki, emeğimizin ürünü olan KİT'lerden sonra SSK hastaneleri, tüm sağlık kurumları, belediyeler de sermayeye peşkeş çekilsin.

İstiyorlar ki, tasfiye edilen bu kurum ve kuruluşlarda çalışan yüzbinlerce işçi ve emekçi, sahip oldukları iş güvencesini yitirsin; kölelik yasasına (sözleşmeli personel, performansa dayalı ücret ve esnek çalışmanın diğer uygulamalarına) tabi olsun!

Kısaca, istedikleri bir taraftan köleci iş yasalarıyla sömürüyü artırmak, diğer taraftan tüm sosyal hak ve kazanımlarımızı gasp ederek tüm sosyal güvencemizi ortadan kaldırmaktır. Sermaye bir taraftan sosyal hak ve kazanımlarımızı kökünden tırpanlıyor, diğer taraftan gaspettiği haklarımızı para karşılığında gerisin geriye bize satarak vurgununu ikiye katlıyor. Yiyeceğimiz kazığın üçüncü ayağı ise en küçük bir hizmeti bizden esirgeyecek olan devlete, her geçen yıl artan oranlarda vergi ödemeye devam etmek zorunda bırakılmamızdır. Bu vergiler ise bize yalnızca, cop, yasaklar, baskı, hapis cezaları ve F tipi cezaevleri

olarak dönecektir.

İşte parça parça meclisten geçirilen reform kılıklı yasalar, böylesine katmerli bir saldırının önünü düzlemeyi amaçlıyor.

Çözüm ellerimizde, çözüm örgütlü sınıf mücadelesindedir!

İşçiler, emekçiler!

Hesap ortadadır. Saldırıların sahipleri bellidir. Amaçları, kullandıkları araç ve yöntemler yeterince açıktır. Herşey açık ve nettir. Böyle giderse, bu saldırılarla tüm kazanımlarımız dümdüz edilmiş olacak. Sömürü ve talan yasalarıyla sermaye daha da semirecek, sefaletimiz daha da büyümüş, geleceğimiz büsbütün kararmış olacak.

Gelinen yerde herşey bu kapsamlı ve tarihsel saldırılara karşı ne yapacağımıza bağlıdır. İçinde bulunduğumuz bu dağınıklık, bu geri duruş ve işi sendika bürokratlarına havale etme, burjuva partilerden-kurumlarından medet umma tutumu devam ettiği sürece, bu saldırıları püskürtmek mümkün olamaz. Ne muhalif gibi görünen düzen partilerinin, ne de 4. kuvvet olarak bilinen tekelci medyanın ardından düzenin 5. kuvveti haline gelen sendika bürokratlarının bu saldırılara karşı koymak gibi en küçük bir kaygıları var. Çözümü kendi dışımızda arayarak bir yere varamayız. Kendi sınıf gücümüzden başka hiçbir güçten medet umamayız. Net ve tok bir sınıf tutumu almak, kararlı ve soluklu bir mücadele yürütmek zorundayız. En temel ihtiyacımız, kendimize-sınıfımıza güvenmek ve tabandan doğru

örgütlü sınıf gücümüzü ortaya çıkarmaktır.

Bu inanç ve kararlılıkla hareket eden sınıf devrimcileri olarak, sosyal saldırılar konusunda sınıfı aydınlatmak, uyarmak ve ileri güçleri biraraya getirmek için bir süredir bir kampanya yürütüyoruz. Sesimizi işçi ve emekçilere ulaştırmak, saldırılara karşı bir barikat örmek için bir dizi yerde çeşitli etkinlikler örgütlüyoruz. Kampanyamız önümüzdeki bahar dönemini de kapsayacak şekilde devam edecek. Kampanyanın amacı ileri, öncü güçlerle birlikte saldırılara karşı daha güçlü bir mücadele başlangıcı yapmaktır.

Bütün işçi ve emekçilere, devrimci, öncü ve ilerici güçlere çağrımızdır!

Kampanyamız; mücadelenin önünde biriken engel ve sorunları tartışıp bir an önce aşmaya dönük bir davettir.

Kampanyamız; saldırılara karşı taze ve güçlü bir mücadele başlangıcı yapmaya; dağınıklığı gidermeye, suskunluk perdesini yırtıp işçi ve emekçilerin ortak taleplerini daha gür bir sesle haykırmaya bir çağrıdır.

Kampanyamız; sosyal saldırılara karşı birleşik ve militan bir sınıf hareketi yaratma görevini yerine getirmek üzere tüm ileri ve öncü sınıf güçlerinin hizmetine sunulmuş bir olanaktır.

Kampanyamız; sermaye iktidarına karşı iktisadi, demokratik, siyasal hak ve özgürlüklerimiz için, işçi sınıfı bayrağı altında birleşmeye ve mücadeleyi yükseltmeye bir davet ve bir çağrıdır.

Kampanyamız bir başlangıçtır, mücadelemiz sürecek!

Kampanyamızın başarısı, sınıfımızın başarısıdır. Kazanımlarımız, sınıfın kazanımları olacaktır.

Öyleyse, bu davete, bu çağrıya kulak verelim! BDSP'nin yürütmüş olduğu kampanyaya, düzenlediği etkinliklere katılalım. Tüm saldırılara karşı gücümüzü sınıf devrimcileriyle birleştirelim.

Yaşasın işçilerin mücadele birliği!
Kahrolsun sermaye iktidarı!

Saldırı 1: Sermayeye yeni bir kaynak yaratma tahsisi:

Kıdem Tazminatı Fonu Yasa Tasarısı!

Sermaye iktidarı 1936'dan beri yürürlükte olan Kıdem Tazminatı Yasası'nı değiştirmek, istiyor. Her zaman olduğu gibi bu işin de bir kılıfı var: Güya kıdem tazminatı işsizliği azaltmanın önündeki engellerden biriymiş! Güya bu yasayla kıdem tazminatı ödemeleri güvence altına alınacakmış! Yani, patronlar işsizliği azaltmak, ödenmeyen primlerin ödenmesini garanti altına almak istiyormuş, ama ödedikleri kıdem tazminatı primleri buna engel oluyormuş!

Oysa kazın ayağı başka! Sermayenin işsizliği dert edindiği, prim ve vergi borçlarını ödemek için can attığı nerede görülmüş! Sermaye sınıfı, tamamen işverenlerin ödediği ve üst sınırı yüzde 3 olan prim yükünden kurtulmak istiyor. Hazırlanan Kıdem Tazminatı Fonu Yasa Tasarısı, ya işverenlerin sırtında yük olarak görülen bu yüzde 3'lük prim ödeme zorunluluğunu bütünüyle ortadan kaldırmayı ya da prim gün ödeme sayısını 15 güne indirmeyi öneriyor. Yani amaçlardan biri, sermayeyi vergi ve prim yükünden kurtarmaktır öncelikle.

Ama aç gözlü sermayenin gözü doymuyor. İstiyor ki, kıdem tazminatlarının ödendiği fon devletin elinden alınsın, oluşturulacak özel bir fona devredilsin. Bu özel fon da sermayenin denetiminde olsun. Onu istediği gibi har vurup harman savursun. Borsaya yatırsın, devlet tahvili alsın, yatırımda kullansın. Tıpkı bankaları hortumladıkları gibi, bu fonun da içini boşaltsınlar. Bu da temel amaçlarından ikincisi.

Hazırlanan yasa taslağı sınıfsal bir bakışla incelendiğinde görülecektir ki;

1- İşçiler için bir tür iş güvencesi olan kıdem tazminatı ortadan kaldırıldığında, prim yükünden kurtulan işverenler işçileri çok daha kolay işten atma imkanına kavuşacaklar. Sermayenin denetimindeki bir fona patronların düzenli ödeme yapmalarını beklemek ise safdilliktir.

2- Sermaye bu yasayla, kıdem tazminatı ödemelerini

emeklilik ya da ölüm ikramiyesine çevirmeyi amaçlıyor.

3- Yasa tasarısı, kıdem tazminatı ödemelerini, patronların lehine, işçilerin aleyhine olan bir takım şartlara bağlamaktadır. Kıdem tazminatı hakkını kazanmak için, işçilerin en az 10 yıl düzenli primi ödenmiş bir çalışma süresini-bir işte çalışmasını şart koşmaktadır. Örneğin 9 yıl çalışan bir işçi, işten atıldığında, primleri düzenli yatırılmış bile olsa kıdem tazminatı hakkını kullanamaz.

4- Yasa tasarısı, kıdem tazminatının hesaplanmasında işçilerin en son çalıştıkları ücret üzerinden değil, işçinin çalıştığı ve adına prim yatırılan son takvim yılının ortalamasının baz alınmasını öngörmektedir. Bu da otomatik olarak işçinin hak kazandığı kıdem tazminatının aşağıya çekilmesi demektir.

Saldırı 2: Sosyal güvenlik fonlarına, kurum ve kuruluşlarına el koymaya hazırlanan sermaye çifte bayram yapacak! Sosyal Güvenlik Reformu, Sağlık Reformu adı altında, (Genel Sağlık Sigortası (GSS), Sağlıkta Dönüşüm Projesi (SDP) vb. yasalarla) sosyal güvenlik tasfiye edilecek! Sağlık hizmetleri adım adım özelleştirilecek!

Sağlık gibi çok önemli, çok kritik ve çok kârlı bir hizmet alanı, sermayenin öteden beri gözünü kamaştırmaktaydı. Dünya

Bankası'nın öncülüğünde 10 yıldır yapılan hazırlıkların ardından, nihayet bu hizmet alanı da, SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devredilmesini öngören yasanın Ocak başında çıkarılmasıyla resmen yağmaya açıldı.

Sağlığın özelleştirilmesi de tıpkı KİT'lerinki gibi benzer bir süreç izliyor. Önce özel dershaneler gibi özel hastanelerin yolu açıldı. Kısa sürede özel hastaneler her yerde pıtrak gibi çoğaldı. Aynı süreçte, işçi ve emekçilerin primleriyle ayakta duran SSK hastaneleri bilinçli bir politikayla çökertilmeye çalışıldı. Son 25 yıldır nüfusu nerdeyse üç katına çıkan İstanbul gibi bir kentte tek bir hastane açılmadı. Yıllarca SSK hastanelerine hiçbir yatırım yapılmadı. Nihayet kör topal da olsa hizmet veren bu kurumlar tıkanmanın eşiğine geldi. Tam da bu esnada SSK'nın bütçeye çok fazla yük olmaya başladığı kirli propagandası devreye sokuldu. Ve nihayet iki yıldır üzerinde çalışılan SSK'yı tasfiye etme, sağlığı özelleştirme operasyonlarının önünü açacak yasalar bir bir çekmecelerden çıkarıldı.

Sağlık Reformu, Sosyal Güvenlik Reformu başlığı altında yürütülen operasyonların amacı, bu kurumları tasfiye etmek, sosyal güvenlik fonlarına el koymak, sağlık kurum ve kuruluşlarını önce Sağlık Bakanlığı'na, ardından İl Özel İdareleri'ne devrederek özelleştirmektir. Ama düşman mert değil. Yalanda, hilede, aldatmada, ikiyüzlülükte sınır tanımıyor.

"Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya hayır!"

Köle değil işçiyiz! Sigortasız, sendikasız ve iş güvencesiz çalışmayacağız!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

Önce sağlık ve sosyal güvenlik alanında özelleştirmelere dayanak yapılan yalana dayalı iddiayı açıklığa kavuşturalım.

Sermaye iktidarı diyor ki, bütçedeki en büyük kara deliğe, SSK ve sosyal güvenlik kurumları yolaçıyor. Yani bu kurumlar bir yük olarak tanımlanıyor ve örnek olarak bu kurumlara (SSK, Bağ-Kur, Emekli Sandığı) 1990-2003 yılı arasında bütçeden, bugünkü değeriyle 404 katrilyon TL pay ayrılması gösteriliyor. Peki, bu aynı yıllar arasında bütçeden, borç ve borç faizi adı altında asalak sermaye kesimlerine ne kadar para aktarılmış, bir de buna bakalım. Tam 2.351 katrilyon TL. Evet, tam 7 kat fazlası. Yani, bu yıllar arasında sosyal güvenliğe 1 birim ayrılırken, rantiyeci, asalak sermayeye 7 birim ayrılmış. 50-55 milyon insanın sağlık ve sosyal güvenliği için ayrılan bu bütçe sermayenin canını sıkıyor. Yasal yollarla bunun 7 katını götürmeleri, bankaları batırıp 60-70 milyar doları hortumlamaları onlara yetmiyor. İstiyorlar ki sağlığa tek kuruş bütçe ayrılmasın, üstüne üstlük sağlık paralı hale getirilsin ve böylece sermaye kârına kâr katsın. Dirimiz gibi ölümüzün de onlar için tek bir anlamı var: Kâr kaynağı!

Peki, neden 60 milyon insanın sağlık ve sosyal sigortasıyla oynayanlar, polisini, rütbeli askerini, milletvekilini, bakanını, müsteşarını bu haklardan mahrum etmezler? Neden onlara hizmet veren hastaneler de özelleştirme kapsamına almazlar? Bunu yapamazlar, çünkü onlar sermayenin sigortaları.

Peki, neden her konuda AB'yi örnek gösteren bu uşak takımı, sağlık ve sosyal güvenlik harcamaları konusunda bunu yapmaz? Neden onlardan 3-4 kat daha az olan sağlık ve sosyal güvenlik bütçe payı farkını kapatmayı bir hedef saymaz? Sayamaz, zira bu saldırının asıl mimarları bizzat emperyalist tekellerin kendisidir.

Sermaye iktidarına bu saldırıları dikte ettiren emperyalistlerin DB aracılığıyla hazırladığı reçetede aynen şu direktifler yer alıyor:

- Sağlığın piyasalaşması için daha çok kaynak ayır.
- Devlet bütçesinden tedavi hizmetlerine kaynak aktarma.

Hizmet kurumlarına yatırım yapma, bunları işletme haline getir. Asgari koruyucu sağlık önlemleri al yeter.

- Tedavi hizmeti veren kurumları (SSK hastaneleri, poliklinikler vb.), sigorta fonlarının hizmet satın aldığı kurumlara dönüştür. Bu kurumlar bir şirket gibi hizmet satsın.

- Hizmet veren ve finanse eden kurumları birbirinden ayır. (Sağlık ve sosyal sigortanın ayrıştırılması)

AKP hükümeti İMF ile imzaladığı 3 yıllık anlaşmada tüm bunları harfiyen yerine getireceği sözünü verdi. SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devri ilk adımdır. İkinci adım bugünlerde meclise gelmesi beklenen Genel Sağlık Sigortası yasasının çıkarılmasıdır. Üçüncü adımda, sağlık ve sosyal sigorta fonlarının ayrıştırılarak, sigorta fonlarının tıpkı kıdem tazminatı fonu gibi piyasaya açılması, sermayenin bu fonlara el koyması hedeflenmektedir. Adımlar adımları izleyecek, yasalar yasaları ve ortaya şu sonuçlar çıkacak:

1- 50-55 milyon insana hizmet veren SSK hastaneleri, toplam sayısı 500'ü aşkın SSK kurum ve kuruluşu, tıpkı KİT'ler gibi, özelleştirilerek yağmalanacak.

2- Sermaye devleti, tümüyle göstermelik ve sınırlı bir hizmet dışında (koruyucu önlemler) hiçbir sağlık hizmeti vermeyecek. Sağlığa bütçe ayırmayacak. Yeşil kart sahiplerine kırmızı kart gösterip, yararlandırdığı sınırlı haklardan mahrum edecek.

3- Genel Sağlık Sigortası ile primli bir sisteme geçilecek,

sağlık harcamaları bu primler yoluyla halkın sırtına yüklenecek, vatandaş ödediği prim kadar sağlık hizmeti alabilecek, sağlık bir hak olmaktan çıkıp alınıp satılan bir metaya dönüşecek. Parası olmayan, prim ödeyemeyen 20-30 milyon kadar insana devletin yapacağı tek hizmet, en fazlasından teşhis aşamasında yardımcı olmak, onlara "hastaneye yatmazsan, şu şu ilacı satın almazsan ölebilirsin" demek olacak. İşte şimdi bu sınırlı sözde hizmeti de "herkese sağlık sigortası", "sağlıkta reform" diye yutturmaya çalışıyorlar.

4- Gerek sağlık gerekse sigorta kapsamındaki aktif nüfusun, bu haklarından yararlandırdığı aile bireyi sayısı, kademeli olarak düşürülecek. Bu yolla sermaye sınıfı ve sermaye devleti, sosyal sigortadan yararlanan pasif nüfustan da kurtulmuş olacak. Böylece, yıllardır sık sık hamasi nutuklarda kullanılan "tüyü bitmemiş yetimin hakkı" deyimi de, tıpkı sözkonusu bu haklar gibi, yavaş yavaş kullanım değerini yitirecek.

5- Ve tabii ki, bu kurumlarda çalışan 60 bin sağlık emekçisinin bu kapsamlı özelleştirme saldırısından payına taşeronlaştırma, sendikasızlaştırma, performansa dayalı ücret, esnek çalışma ve işsizlik düşecek.

Saldırı 3: Mezarda emekliliğe yalnızca bir adım kaldı!

6- Sağlık ve sigorta fonunun ayrıştırılıp, sigorta fonları ser-

mayenin denetimine geçtikten sonra, özel sigorta ve özel emeklilik dönemi başlayacak. Tıpkı Şili'de olduğu gibi, insanlar yalnızca emekli olmak adına sigorta primlerine

para yetiştirmek için çalışır hale gelecekler. Ama bu da yetmez. İki temel koşulun daha yerine getirilmesi gerekir. Birincisi, her geçen gün arttırılan prim borçlarını ödemek için çalışan bir emekçi, 65-70 yaşını görecek kadar şanslı olmalı ve o süreye kadar randımanlı çalışmalıdır. İkincisi, bu emekçi yaşamayı başarıp emeklilik hakkını kazandığında, müşterilerini en iyi koşullarda emekli etmek için sözüm ona diğerleriyle amansız bir yarışa girişen bu aç gözlü şirket, iflas edip batmamış olmalıdır. Çünkü Şili örneğinde olduğu gibi, borsada oynayan özel emeklilik ve sigorta şirketlerinin önemli bir kısmı, oyunun kurbanı olmuş ve batmışlardır.

Ama batan bir tek onlar değil. Özel emeklilik yalanlarına kanıp yüksek primle emekli olmak için ücretlerini yüksek gösteren ve dolayısıyla almadıkları yüksek ücretler üzerinden yıllarca yüksek sigorta primi ödeyen, her saat borsaları izlemek durumunda kalan işçiler, nasıl bir bataklığa saplandıklarını yıllar sonra anladıklarında iş işten geçmişti artık.

Sonuç olarak, çok az sayıda emekçi bu sistemde emekli olma şansına sahiptir. Zira bizi emekli etmeyecek düzenlemeleri içeren bir yasa şimdiden hazırda bekletiliyor. Buna

göre, emeklilik yaşı zamanla 65 yaşın üstüne çekilecek, emeklilik prim ödeme gün sayısı arttırılacak, emekli aylıkları yarı yarıya düşürülecek ve bize de mezarda emekliliğin tadını çıkarmak kalacak!

Startı verilen bu saldırının ardından, başta işçi ve emekçiler olmak üzere toplam 50-55 milyon insanın karşı karşıya olduğu seçenekleri bir kez daha özetleyelim:

Ya paran kadar sağlık ve mezarda emeklilik düzeni! Ya da milyonların emeği, sağlığı, sosyal hakları ve geleceği üzerinde tepinen bu sömürücü asalak sermayeye karşı dişe diş bir mücadele! En azından şimdilik seçme hakkımız var. Çok kısa sayılabilecek bir süre için.

Saldırı 4: Kamu Yönetimi Reformu: Özelleştirilmiş, şirketleşmiş belediyeler hizmetinizdedir!

Hizmet Ticareti Genel Anlaşmasıyla (GATS) çerçevesi çizilen hizmet alanlarının özelleştirilmesi politikasının bir diğer önemli alanı belediye hizmetleridir. Zamanla sınırlı alanlar için öngörülen GATS, daha sonra tüm kamusal hizmet alanlarını içine alacak biçimde genişletildi ve genişletilmeye devam ediliyor. Son varılan yerde bu işin planlayıcıları, Milli Savunma, Adalet ve Dışişleri Bakanlığı'nın merkezi yapısı ve fonksiyonu dışında herşeyin özelleştirilmesi, tüm kamusal hizmet

alanlarının piyasaya açılması gerektiğini savunuyor ve bağımlı ülkeleri buna zorluyorlar. Kaldı ki bu iki alanda da özelleştirmeler belli bir sınıra kadar yapılabiliyor. Özel güvenlik şirketleri bunun bir örneği.

29 Mart seçimlerinin ardından Kamu Yönetimi Reformu taslağı tam da bu direktiflerle hazırlanmış, taslak düzeltilmesi amacıyla cumhurbaşkanlığından meclise geri gönderilmişti. Halihazırda taslak üzerinde çalışmalar sürüyor. 6-7 başlık halinde hazırlanan yasa taslakları, önce merkezi devlet eliyle gerçekleştirilen bir takım hizmetlerin (sağlık, eğitim, tarım, sanayi, ulaştırma, orman, turizm vb.) yerel yönetimlere devredilmesini (böylece özelleştirmelerin kapsamı genişletiliyor), ardından tüm belediye hizmetlerinin parça parça İl Özel İdareleri'ne devri yoluyla ya da doğrudan belediye içinde şirketleşmeler ve ihaleler yoluyla özelleştirilmesinin zeminini döşüyor. Böylece, bir kısmı zaten özelleştirilmiş olan şu hizmetler artık bütünüyle özel şirketlere bırakılacak: İçme ve kullanma suyu tesisleri, havagazı, doğalgaz, merkezi ısıtma sistemleri, çöp ve benzeri atıkları bertaraf sistemleri, toplu taşıma, cenaze kaldırma ve mezarlık hizmetleri, ormanlar, müzeler. Bir kısmının özelleştirilmesi ise merkezi devlet eliyle verilen hizmetlerin yerel yönetimlere devredilmesiyle hızlandırılacak: Eğitim, sağlık, turizm, orman ve köy hizmetleri. Hiç belirtmeye

gerek yok ki, bu saldırı da tıpkı sağlık hizmetlerinde olduğu gibi, belediyede çalışan işçi ve emekçilere kölelik yasaları, esnek çalışma ve sendikasızlaştırma olarak geri dönecek.

Haklı olarak "zaten belediyelerden ne hizmet görüyoruz ki", "zaten bazı hizmetler için (konut, çöp vb.) ayrıca vergi vermiyor muyuz, ne değişecek" diye yakınanlara bir hatırlatmada bulunalım. Para karşılığında özel şirketlerin sunacağı bu hizmetlerden yararlanmamayı bir yere kadar seçme hakkınız var. Ama, buna rağmen hazırlanan yasalar, belediyelere tanınmış olan ve belediyelerin insafına kalmış olan özel bir vergiyi, hiçbir hizmetten yararlanmasanız bile, vermek zorunda bırakıyor sizleri.

Saldırı 5: Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü kapatılacak, ama kaliteli hizmet vermekle övünen aç gözlü sermaye, yollarını sellerin götürdüğü; köylerini aç kurtların bastığı; açlığın, sefaletin, işsizliğin kol gezdiği kırsal kesimlere-yoksul köylüye hizmet götürmek aşkıyla yanıp tutuşmayacak!

40-50 bin işçinin çalıştığı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü, düne kadar sermaye devletinin övünç kaynaklarından biriydi. Fakat devran değişti, artık popülist politikaları bir kenara bırakıp, herşeyi sermayenin yeniden yapılandırdığı çıkar politikalarına uydurmak gerekiyor. Bütçeden sembolik bir pay alan kurumlar bile kapatılmalı ki, sermaye bütçeden daha çok pay alabilsin. İşte, düne kadar parlak methiyeler dizilen Köy Hizmetleri, bunun için kapatılıyor.

Tekelci sermayenin KHGM kapatılmasıyla açılacak bu hizmet pazarında pek gözü yok. Dağda bayırda köy yolları açmak, çeşmeler yapmak ne kazanç getirir ki! Varsın oraları da yerli küçük tüccarlar semirsin. Varsın her kış onbinlerce köy yolu kapalı kalsın. Serbest piyasa, liberal ekonomi denilen şey kurtlar sofrasında kıyasıya bir rekabet demek değil mi! Özgürlük, gelişme, refah buna bağlı değil mi! Varsın oraları da aç kurtlar bassın. Varsın oralar da kendi yağıyla kavrulmasını öğrensin.

Saldırı 6: Kölelik zincirlerimize eklenmiş, kırılmayı bekleyen kalın bir halka: Kölelik Yasası!

2003 yazında, 5. kuvvet işbirlikçi sendika bürokratlarının paha biçilmez ihaneti sayesinde, sermaye iktidarı en kapsamlı saldırılardan birini başarıyla gerçekleştirdi. Türkiye işçi sınıfı tarihinin en ağır yenilgilerinden birini aldı. Üstelik ezici bir çoğunluğu saldırının farkına bile varmadı. Üstelik kavga meydanına çıkmadan bir yenilgi alınmıştı. Saldırının hedefindeki milyonlarca işçi ise, çok geçmeden bu yasanın ne getirdiğini gördüler-görmeye ve yaşamaya devam ediyorlar.

"İş güvencesini garanti altına alan yasayla beraber çıkarsa, şartlar işçiler lehine dengelenecek" diyerek aylar öncesinden başlayan randevulu-mesaili ihanetlerinin üstünü örtmeye çalıştı hain sendika bürokrasisi. Çok geçmeden işin kokusu da sonuçları da ortaya çıktı. Kokunun kaynağı bürokratlar, hiçbir şey olmamış gibi, sanki ihanet eden kendileri değilmiş, sanki o pis koku kendilerinden yükselmiyormuş gibi, bir-iki esip gürlediler. Sonra hiçbir şey olmamış gibi işlerine devam ettiler, devam ediyorlar. Öyle ya, yakalarından tutan mı olmuştu? Yüzlerine tüküren mi vardı? "Hesap isteriz!" diyen mi vardı?

Bu saldırı sayesinde patronlar ihracaat ve üretim rekorları kırdılar, kırmaya devam ediyorlar. Borsa tavan yapıyor, ekonomi büyüyor, enflasyon düşüyor, ama işçi sınıfının durumu nedense hiç mi hiç bundan etkilenmiyor! Türkiye AB kapılarına dayandı ama, Türkiye işçi sınıfı Afrikalı, Asyalı kardeşlerine daha da yaklaşıyor her geçen gün! İşçi sınıfının gerçek durumunun bu pembe tabloda kara noktalar olarak sııtması nedense engellenemiyor bir türlü! Eğilip bükülen rakamlar bunu gizleyemiyor! Ekonomi iyi gidiyor, borsalar yükseliyor, ama işsizlik artıyor, yoksulluk büyüyor, ücretler düşüyor. Neden acaba?

Peki ne bekleniyordu bu yasadan? Hem sömürü oranının artması, hem de işçilerin çalışma, ücret ve yaşam koşullarının paralel olarak iyileşmesi mi? Sermaye kazandıkça işçi ve emekçiler de kazanacak yalanlarının gerçekleşmesi mi? Bu

nasıl bir mucize? İşçi sayısı azaltılacak, ama buna rağmen üretim artırılacak, ücretler buna rağmen düşürülecek!

Birileri güneşin doğup battığını bile görmeden daha çok çalışıyor, daha çok üretiyor, daha az ücret alıyor. O birileri, tüm bu pembe tablo gevezelikleri yapanları da, borsalara tavan yaptıran, ihracaatları artıran üretimi de, güya kendileri adına sendikacılık yapanları da, yani bilcümle bu ülkeyi sırtında taşıyor. Daha derin bir nefes alınmadan bu kadar ağır bir yük taşınabilir mi? Buna katlanılabilinir mi? Her gün tüketilen bu derin nefeslerin, bir gün büyük bir öfke ve tepkiye dönüşmesi engellenebilir mi?

"Güllük gülistanlık ülke bahçesi"nden manzaraya bakanlar için güneşin doğuşu ve batışı toplam manzaranın ne kadar sıradan ve alışılmış bir parçasıysa, "o birileri" için bu anı görmek ve yaşamak o kadar şiddetli bir ihtiyaç durumundadır. Bu ihtiyaçta somutlanan karşı konulmaz istek, yeni bir güne ve yeni bir tarihe başlangıç için yeterli bir sebep ve muazzam bir imkandır. Bu, yeni bir dünyaya doğmayı istemenin de başlangıcıdır. Ve her başlangıç bir adımla başlar.

Şimdi güçlü ve taze bir başlangıç için adımları sıklaştırmanın zamanıdır!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

Mücadele taleplerimiz:

✔ Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!

✔ Herkese parasız eğitim ve parasız sağlık hizmeti!

✔ Tüm çalışanlar için genel sigortası (işsizlik, sağlık, kaza, yaşlılık vb.) Sigorta primleri işverenler ve devlet tarafından ödensin!

✔ Sermayeye değil işçiye, emekçiye bütçe!

✔ Her türlü dolaylı vergi kaldırılsın! Artan oranlı gelir ve servet vergisi!

✔ İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf, asgari ücret!

✔ Özelleştirmelere ve sosyal hak gasplarına son!

✔ Kölelik Yasası, Tahkim Yasası, Mezarda Emeklilik Yasası iptal edilsin!

✔ Kamu Yönetimi Temel Kanunu, Sağlık Reformu Yasası, Kamu Personel Rejimi Yasası, Kıdem Tazminatı Fonu Yasa tasarıları geri çekilsin!

✔ Sınırsız söz, basın, gösteri, örgütlenme gösteri ve toplanma özgürlüğü!

✔ Sendikal örgütlenme ve grev hakkının önündeki tüm engel ve yasaklar kaldırılsın!

✔ Emperyalistlerle imzalanan tüm açık ve gizli anlaşmalar iptal edilsin!

Sağlık, eğitim, belediye hizmetleri, emeklilik, sosyal sigorta haktır, gaspedilemez-özelleştirilemez!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

Sosyalizm İçin Kızıl Bayrak özel sayı: 26 ● Fiyatı: 50.000 TL ● Ocak 2005 ● Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gökcan CEYRAN ● E. Basım Yayın Ltd. Şti.. Mollaşeref Mah. Turgut Özal Cad. 50/10 Eyüb/İstanbul ● Baskı: Adamir Mat.